

Jurisprudentie

Zaak C-594/14

**Simona Kornhaas
tegen
Thomas Dithmar**

(verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door het Bundesgerichtshof)

„Prejudiciële verwijzing — Ruimte van vrijheid, veiligheid en recht — Insolventieprocedures — Verordening (EG) nr. 1346/2000 — Artikel 4, lid 1 — Bepaling van het toepasselijke recht — Regeling van een lidstaat op grond waarvan de bestuurder van een vennootschap verplicht is de betalingen die zijn verricht nadat insolventie is ingetreden, te restitueren — Toepassing van deze regeling op een in een andere lidstaat opgerichte vennootschap — Artikelen 49 VWEU en 54 VWEU — Beperking van de vrijheid van vestiging — Geen”

Samenvatting – Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 10 december 2015

1. *Justitiële samenwerking in burgerlijke zaken — Insolventieprocedures — Verordening nr. 1346/2000 — Internationale bevoegdheid om de insolventieprocedure te openen — Vordering ingediend in het kader van een insolventieprocedure — Vordering tegen de bestuurder van een vennootschap strekkende tot restitutie van betalingen die zijn verricht nadat de insolventie van deze vennootschap is ingetreden of nadat is vastgesteld dat zij een te hoge schuldenlast heeft — Bevoegdheid van de gerechten van de lidstaat waar de insolventieprocedure is geopend*

(Verordening nr. 1346/2000 van de Raad, art. 3, lid 1)

2. *Justitiële samenwerking in burgerlijke zaken — Insolventieprocedures — Verordening nr. 1346/2000 — Toepasselijk recht — Begrip — Regeling van de staat waar de procedure is geopend, als grond voor een vordering tegen de bestuurder van een vennootschap die onder het recht van een andere lidstaat valt, tot restitutie van betalingen die door deze bestuurder zijn verricht voordat de insolventieprocedure is geopend — Daaronder begrepen*

(Verordening nr. 1346/2000 van de Raad, art. 4)

3. *Vrij verkeer van personen — Vrijheid van vestiging — Vennootschap die naar het recht van een lidstaat is opgericht en een filiaal heeft in een andere lidstaat — Opening van een insolventieprocedure in de lidstaat van het filiaal krachtens verordening nr. 1346/2000 — Vordering die in de staat waar de insolventieprocedure is geopend is ingesteld tegen de bestuurder van de vennootschap en strekt tot restitutie van betalingen die zijn verricht voordat de insolventieprocedure is geopend — Toelaatbaarheid*

(Art. 49 VWEU en 54 VWEU; verordening nr. 1346/2000 van de Raad, art. 4)

1. Zie de tekst van de beslissing.

(cf. punt 15)

2. Artikel 4 van verordening nr. 1346/2000 betreffende insolventieprocedures moet aldus worden uitgelegd dat een vordering die op grond van een nationale bepaling van een lidstaat bij een rechter van deze lidstaat tegen de bestuurder van een naar het recht van een andere lidstaat opgerichte vennootschap waartegen in de eerste lidstaat een insolventieprocedure is geopend, is ingesteld door de curator van deze vennootschap ter restitutie van de betalingen die deze bestuurder heeft verricht voordat de insolventieprocedure was geopend, maar nadat de insolventie van deze vennootschap was ingetreden, binnen de werkingssfeer van verordening nr. 1346/2000 valt.

Een nationale bepaling op grond waarvan de bestuurder van een insolvabele vennootschap de betalingen die hij voor rekening van deze vennootschap heeft verricht nadat deze laatste insolvent is geworden, moet restitueren, moet namelijk worden geacht te vallen onder het recht dat de insolventieprocedure en de gevolgen ervan beheerst in de zin van artikel 4, lid 1, van die verordening. Daarenboven draagt een dergelijke bepaling bij tot de verwezenlijking van een doelstelling die mutatis mutandis intrinsiek verband houdt met elke insolventieprocedure, namelijk het voorkomen dat de boedel mogelijkerwijs wordt verkleind voordat de insolventieprocedure wordt geopend met het doel de schuldeisers op gelijke voet te betalen.

(cf. punten 16, 17, 20, 21, dictum 1)

3. De artikelen 49 VWEU en 54 VWUE staan niet in de weg aan de toepassing van een nationale bepaling van een lidstaat op de bestuurder van een vennootschap die onder het recht van een andere lidstaat valt en het voorwerp is van een insolventieprocedure van de eerste lidstaat, op grond waarvan de bestuurder van een insolvabele vennootschap de betalingen die hij voor rekening van deze vennootschap heeft verricht nadat deze laatste insolvent is geworden of is vastgesteld dat zij een te grote schuldenlast heeft, moet restitueren.

(cf. punten 16, 29, dictum 2)